

ganske uenige med deres Partifæller i dette Ting, at jeg antager, at Landstingets Højre maaske vil byde lidt for at faa Navnet Alberti bort under Loven, da dette Navn jo ogsaa staar som et Vidnesbyrd om, i hvilken Grad Landstingets Højre har kompromitteret sig. Lad os prøve, om det ikke først og fremmest er Landstingets Højre, der er interesseret i at faa dette Navn bort, og om det ikke maaske vil gøre nogle Indrømmelser derfor. Lad os i alt Fald prøve, hvor langt vi kunne komme, lad os stille vore Ændringsforslag paa ny og se, hvad Landstinget vil sige til dem. Brister det, sker der jo ingen Ulykke derved, saa sker der blot det, at denne Retsreform, der blev vedtagen i Fjor, bliver stadfæstet med Navnet Alberti under. Men det vilde jeg, hvis vi ikke kunne komme længere, anse for en Fordel, for saa vil det blive lettere at rejse en Agitation imod Loven og derved hurtigere komme til en virkelig frusindet og grundlovmæssig Retsreform.

Idet jeg altsaa skal gøre opmærksom paa, at der fra vor Side vil blive stillet Ændringsforslag til anden Behandling, Ændringsforslag af principiel Natur, skal jeg i øvrigt kun berøre en Enkelthed, som det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup) antydede. Det var angaaende Forholdet paa Bornholm. Det er ogsaa mig bekendt, at man er misfornøjet med den Stilling, de bornholmske Købstæder have faaet. Det ærede Medlem antydede ikke, hvad det drejede sig om. Jeg vil derfor gerne ganske kort forklare Sagen. Det Udvalg, som ud af Grundlisten for Nævninger skal tilvejebringe Aarslisten, skal jo bestaa af en af Kongen valgt Formand, to af Landsrettens Formand og tre af vedkommende Amsraad og Købstadkommunalbestyrelserne valgte Medlemmer. Men saa tilføjes der: Paa Bornholm af Amsraadet. Paa Bornholm faa altsaa efter Ordlyden Købstæderne ingen Indflydelse paa dette Udvalgs S sammensætning. Det forholder sig dog ikke ganske saaledes, thi Amsraadet paa Bornholm skiller sig fra Amsraadene i det øvrige Land ved, at der i Forvejen sidder 4 — tror jeg det er — Købstadrepræsentanter i Amsraadet. Det er vel det, der har gjort, at man har ment, at man kunde nøjes med at lade Amsraadet vælge, medens man ellers har taget baade Amsraadet og Købstadkommunalbestyrelserne med. Imidlertid er det rigtigt nok, at der i Bornholms Købstæder er stor Misfornøjelse med den Forurettelse, som de mene, de ved denne Lovbestemmelse ere blevne Genstand for. Derfor anbefaler

jeg ogsaa at tage dette lille Punkt op og søge det ændret ved anden Behandling. Hvis man saa skaber en Ordning ganske analog med Ordningen i det øvrige Land, saa faa Købstæderne i Virkeligheden for meget at sige, fordi de i Forvejen have en Repræsentation i Amsraadet, men saa kunde man jo bestemme, at paa Bornholm skulde det være Købstadkommunalbestyrelserne og de sognevalgte Medlemmer af Amsraadet i Forening, der valgte disse tre Mænd. Saa faa vi en fuldkommen lige Ordning paa Bornholm og i det øvrige Land, hvad jeg vil anbefale.

Til Slutning har jeg kun en Forespørgsel at rette til den højtærede Regering. Den drejer sig om en Sag, som Regeringen og dette Tings Flertal altid tidligere have hævdet skulde tages op til Løsning, saa snart Retsreformen var gennemført, nemlig Spørgsmaalet om Byraadens Ret til at vælge deres egne Formænd, altsaa om kommunevalgte, folkevalgte Borgmestre. Det er et Spørgsmaal, som Venstrereformpartiet jo har rejst Aar efter Aar, og da det var kommet til Magten og lod det ligge i nogle Aar, blev det rejst fra vor Side med det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) som Ordfører. Dette ærede Medlem kan paa Grund af kommunalt Arbejde ikke være til Stede her i Dag; han vilde ellers have rejst dette Spørgsmaal igen, men han har nu bedt mig om at gøre det i hans Sted.

Da vi rejste dette Spørgsmaal sidste Gang i 1905—06, svarede man fra den daværende Indenrigsministers Side, at man meget gerne vilde tage dette Spørgsmaal om folkevalgte Borgmestre i Købstæderne op til Løsning, saa snart Retsreformen var gennemført. Den daværende Indenrigsminister udtalte: „Det er Regeringens Agt i Overensstemmelse i øvrigt med Dagsordener, der tidligere ere vedtagne i dette Ting, at søge at fremme et saadant Lovgivningsarbejde, hvorved Købstæderne selv komme til at vælge deres Formænd for Byraadene, men at Regeringen vil finde det rimeligt at vente, indtil man faar Retsreformen gennemført, og da mener, at det rette Tidspunkt vil være kommet til at fremme dette Arbejde paa bedst mulig Maade“. Vi fik altsaa et klart Løfte fra den daværende Indenrigsminister om, at Løsningen af dette Spørgsmaal skulde blive tagen op, saa snart Retsreformen var gennemført. Nu er Retsreformen gennemført. Om disse 10—20 Myg blive siede af eller ej, er ganske underordnet. Enten dette Myggesiningsforslag bliver gennemført i Aar eller